

The Book Buyer, a Review and Record of current Literature. New-York, March, 1897.

Deze revue dagteekent van 1883. Er komen vele zeer korte aankondigingen in voor, waaruit blijkt, dat de Engelsch-Indische novellist Ruddyard Kipling in Amerika zeer veel gelezen wordt, en dat men zeer nieuwsgierig is naar het tweede deel van de *Correspondence de Victor Hugo*, dat in April door een uitgeverfirma te New-York zal worden nagedrukt. Het is duidelijk genoeg dat de Vereenigde Staten niet zijn toegetreden tot de Conventie van Bern op den letterkundigen eigendom. De Yankees zullen zich wel wachten, om zich meester te maken van tonnetjes haring, van kisten vol kaas, of vaten vol boter, die Europa hun toezendt, maar een Europeesch boek wordt oogenblikkelijk verbeurd verklaard. Het denkbeeld van letterkundigen eigendom schijnt nog niet toegankelijk voor de Amerikaansche hersenen. Charles Dickens heeft te vergeefs eene reis naar Amerika gemaakt, om voor den Engelschen letterkundigen eigendom te pleiten. Hij werd vol geestdrift ontvangen, maar zoodra hij sprak over den roof aan Engelsche schrijvers en uitgevers begaan, liet men hem praten. Het past ons niet laag op de Amerikanen in dit opzicht neer te zien. Ook onze regeering heeft geweigerd de Conventie van Bern te onderteekenen, zoodat Fransche, Duitsche en Engelsche auteurs hier kunnen herdrukt en vertaald worden, alsof er geen letterkundige eigendom in de wereld bestond. Of Nederland, evenals Amerika, evenals Rusland, met deze roofpolitiek veel eer zal inleggen, moet nog blijken.

The Book Buyer prijst zeer *The Literary anecdotes of the Nineteenth Century* van den Engelschen auteur Dr. W. Robertson Nicoll, waarin veel wetenswaardigs over Thackeray en Dickens voorkomt. Ook over Tennyson vindt men zeer vele berichten onder den titel van *Tennysonianana*; verder over Elisabeth Barrett Browning en over Savage Landor. Zeer eigenaardig is hier vooral een artikel over den Amerikaanschen uitgever H. O. Houghton, waarbij een zeer karakteristiek portret. Het opmerkelijke van dit tijdschrift is tevens, dat het zeer vele opstellen behelst, maar ieder opstel is in twee of drie bladzijden vervat. Zoo kunnen allerlei belangrijke zaken worden aangeroerd in den korten praktischen stijl der Amerikanen. Misschien wordt het oude classieke woord hier omgekeerd, en geldt in Amerika de leus *Multa sed non multum*.

Dit viertal Amerikaansche tijdschriften kan geen volledig beeld geven van alles, wat in de Vereenigde Staten wordt gedrukt en gedacht. Voorloopig alleen mag toch als slotsom worden vastgesteld, dat de letterkundige beweging aldaar in geen deele tot doel heeft de kunstwerken der laatste jaren als de eenige geldende te beschouwen. Amerikaansche en Engelsche auteurs, Emerson, Hawthorne, Longfellow, Poë, Shakespere, Tennyson, Dickens, Thackeray, Robert Browning, Charlotte Brontë, Ruddyard Kipling worden herhaaldelijk behandeld met onpartijdige waardeering. Hoewel hierin niets verwonderlijks verborgen is, schijnt het toch, dat dit verschijnsel niet onopgemerkt mag voorbijgegaan worden.

T. B.